

עיינה כמה פעמים באפשרות זו. (3) הקשי של עצמאות פיננסית של עבה"י - כי האיחוד לא יתכן לפני עצמאות מוחלטת (פוליטית) של עבה"י. האדמיניסטרציה של עבה"י אפשרית עכשיו רק הודות לחמיכה הכספית של מ.ה.מ.

בכלל יש נטיה במה"ח לעצמאות פוליטית של עבה"י.

בשיחה עם מנהיגי הערבים ב-2 לאפריל ביקש נשיבי שה.מ. יסייע למשלחת בשיחתם עם המזכיר, היות והוא בקי בענייני הארץ וה.מ. ענה שהוא לא יוכל לעזור להם, כי הכל יהיה תלוי באופן שהם יציגו את השאלה לפני המזכיר.

ג'מל העיר שהמשלחת אם כי מוזמנה ע"י הממשלה יהיה לה חופש גמור לדבר עם מי שחמצא לנחוז - לזאת ה.מ. הסכים.

ג'מל דרש שתוכן השיחה לא יוגבל, ויוכלו לדון על כל שאלת א"י. בסיס לשיחה יהיה תזכירם מנובמבר. ה.מ. ענה שאינו יכל להבטיח שלא תהיינה הגבלות בדיון, אמנם יוכלו לחוות דעתם גם על קרקע ועליה, אבל אין הוא סבור שתשובת המזכיר תהיה שונה מזו שניחנה להם ב-29 לדיצמבר.

12.4.36

בשבועים האחרונים נפלו דברים חשובים ונצטפפו המאורעות - עד ללא יכולת לרשום יום-יום, והפעם אין בידי אלא לרשום ראשי-פרקים: באחד באפריל בא אצלי ג'יימס - ובררנו שנית המצב הפוליטי.

בערב - ארוחה אצל הנציב. הבעת ידידות כאילו לא

קרה כלום.

בשנים באפריל - פגישה עם הנציב בעשר. כחצי שעה

לפני כך הודיעו לי על משלחת ערבית ללונדון שאושרה ע"י המזכיר
הממלכתי. בשיחה הנציב לא הזכיר על זאת אף מילה.

הזמנתי זסלני שיתכונן לעוף למחרת ללונדון. הידיעות

שקיבלתי אי אפשר למסרן בסלגרף ולמען הפר עצת המשלחת רציתי
להציע לאנשינו בלונדון שידרשו הזמנת שני הצדדים לשולחן עגול.

אח"הצ נסעתי עם ברל לבית החולים בעמק להתייעץ גם
עם משה. משה הסכים להצעתי בלי פקפוקים, ברל - בקצת פקפוקים.

שבתי בערב לירושלים - וכשבאתי ב-11 לחדרי מצאתי

את כל החבריה עם הודעת הממשלה על הזמנת המשלחת ללונדון...

20.4.36

שוב נפלו מאורעות - עוד יותר חמורים, ולא רשמתי -

הס"ה - 15 הרוגים ביפו וקצותיה, ועשרות פצועים.

סת גם דננברג מפצעיו. הבוקר השכם הלכתי עם משה לח"א להלוויה -
נגד דעתו של אוסישקין שהזהירני לא ללכת לח"א. ראיתי את כל
הפצועים - מחזה מחריד.

לאחר הצהריים שקט יחסי. בארץ - לע"ע - שקט. בכל

הנקודות שלנו לא קרה דבר.